

at det var Vold mod deres helligste Overbevisning, ligesom Venstremændene i sin Tid følte det som Vold mod deres politiske Overbevisning, at Højre-Regeringer brød Forfatningen ved at udstede provisoriske Love. Det undrer mig noget — nej, det undrer mig for saa vidt ikke, men jeg lægger Mærke til dette bløde Hjerte, som det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) nu begynder at vise Højre, denne Ængstelighed for at krænke Højres politiske Overbevisning, det Højre, som ikke tog i Betænkning at bruge de voldsomste Midler mod det ærede Medlem og hans Parti og hans Stand, imod det Folk, det Demokrati, som kæmpede sig frem den Gang. Mig forekommer det, at det er noget blødsødent overfor gamle Modstandere, som have brugt de voldsomste Midler og vist sig fuldkommen hensynsløse overfor Demokratiet, mig forekommer det, at det er noget blødagtigt at være saa overordentlig nænsom overfor deres politiske Overbevisning i saadanne politiske Spørgsmaal, hvor vore konservative Modstandere have en meget stærk Interesse i at hævde de kongevalgtes Uopløselighed. Jeg foretrækker at tage Hensyn til min egen Overbevisning om, hvad der er Ret og rigtigt i en saadan Sag, og jeg er fuldt overbevist om, at det er Ret og rigtigt, at de kongevalgte skulle opløses, og fuldt overbevist om, at det stemmer med Demokratiets Interesser, Demokratiets velforstaaede Tarv, og strider mod Konservatismens Tarv. Og saa mener jeg, at man skal gaa den Vej, og at der slet ikke er anden Vej at gaa; og jeg vil ikke af blødagtigt Hensyn til Modstanderne paa dette Omraade svinge min egen Overbevisning og den Hær, hvori jeg staar som en Soldat. Men, som sagt, jeg udbeder mig lidt nærmere Forklaring, det kan jo være, at det ærede Medlem nu mener, at efter at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) saavel som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) klart have maattet udtale Tilslutning til den nuværende Konseilspræsidents Opfattelse af denne Sag, ere de afskaarne fra at lede en Regering under en Landstingsopløsning, og saa bliver der til syvende og sidst maa-ske ikke andre end det ærede Medlem fra Løvel tilbage, som kan paatage sig denne Opgave. Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Løvel i sin Tale i Eftermiddags bød sig til som den Mand, i hvis Lod det historiske Hverv en Gang kunde falde.

Det ærede Medlems baade fejlagtigt citerede og fejlagtigt daterede Citat fra

„Politiken“ af 1903 skal jeg ganske skænke ham. Jeg tror, det var fejlagtigt. For øvrigt kunde jeg i den Form, hvori han citerede det, ikke finde noget saa forfærdelig slemt i det, thi at jeg skulde være en stor Raaber — ja, jeg er bleven skældt ud for meget værre Ting; „den store Raaber“ vilde endogsaa være et Tilnavn, der hædrede en af de gamle Profeter (Afbrydelse). Ja, maa jeg sige til det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), at alle Mennesker her i Landet ere nu en Gang opfødte med Katekismen og alt det, saa det er noget, der nemt falder en ind, og ogsaa ofte er faldet mig ind. Den store Raaber! Ja, jeg vil sige, at jeg tidt har ønsket mig at have ikke een Lunge, men 100 Lunger og ikke 1 Tunge men 1,000 Tunger (Afbrydelse). Ja, jeg vil godt tro, at baade det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) og det ærede Medlem fra Løvel ikke vilde være saa glade derved, thi tænk, saa mange Taler der saa kunde holdes Landet over, tænk, hvor mange man kunde blive hørt af. Ja, jeg havde ikke noget imod, at min Røst var en saadan vældig Kæmpegrammofon, der kunde høres over det ganske Land. Tværtimod, vil jeg sige, at naar jeg har studeret nærmere den Agitationsmaade, som det ærede Medlem fra Løvel og hans Presse gøre sig skyldige i, hvor har jeg da ikke ofte ønsket mig, at jeg kunde komme til at tale med hver Vælger her i Landet, kunde komme til at raabe saa højt, at det kunde høres af alle Vælgere her i Landet, hvor usandfærdig, hvor lavtliggende hele den Agitation er, og i hvilken Grad det gælder om, at den Opfattelse, som det ærede Medlem fra Løvel nærer, bliver slaaet ned ved det kommende Valg. Jeg har været besjælet af et levende Ønske derom, men desværre, det lader sig ikke gøre. Men jeg kan ikke se noget ondt i at være den store Raaber. Jeg vilde ønske, at jeg var en meget større Raaber, end jeg er, og ikke mindst i dette Øjeblik kunde det være fornødent.

Naar f. Eks. nu det ærede Medlem fra Løvel — hans Presse og hans Partifæller ville sikkert gentage det paa Vælgermøde efter Vælgermøde — siger, at Udgangspunktet for hele denne Forhandling er Valgkredssagen alene, og det sagde det ærede Medlem i Eftermiddags: Det er Valgkredssagen, som har medført hele denne Grundlovsdebat, saa er det en fuldkommen urigtig Fremstilling. Det, Regeringen ønskede i Efteraaret, det, som Radikale og Socialdemokrater allerede da fremsatte